PARADOXEN

Ny Gemenskaps tidning

Nr. 1
2015
Årg. 47

PARADOXEN

Årgång 47 nr 1, år 2015
upplaga 1800 ex

REDAKTIONEN
för detta nummer:
Ingrid Holmström
Elisabeth Svedin
Uno Svedin
Målning på framsidan: Niina Kulgavaja

Brev till PARADOXEN
och adressändringar
Skickas till:
Uno Svedin
Borgargatan 18
117 34 Stockholm
e-post: elisabeth.svedin@gmail.com

Nästa nummer beräknas utkomma
till våren 2016

PRENUMERATION sker:
Genom att sätta in minst 50 kr på pg. 15 40 90-5 och skriva ”PARADOXEN” på talongen OBS: Skriv inte adress-uppgifter på talongen utan skicka dem till Uno Svedin, adress/e-post se ovan.

VAD ÄR NY GEMENSKAP

Egentligen en vision: En gränslös gemenskap. Ett annorlunda samhälle där ingen ställs åt sidan, där alla accepteras på sina egna villkor, där ingen kallas avvikande.

Visionen har vi sökt förverkliga i smått. Tillsammans skapa en gemenskap där alla ska känna sig hemma. På sikt vill vi verka för ett samhälle, där denna form av gemenskap är självklar, där Ny Gemenskap inte behövs som en särskild grupp.

Ny Gemenskap är vad var och en som kommer gör den till. Rörelsen är politiskt obunden. Många av de som kommer till Ny Gemenskap ser Gudsgemenskapen som en grund till all gemenskap.

Besöksadress
Västberga Gård.
Västberga Gårdsväg 30.
126 30 Hägersten
Telefon: 08/22 17 09

Postadress
Föreningen Ny Gemenskap
Västberga Gård.
Västberga Gårdsväg 30.
126 30 Hägersten

Hemsida: www.nygemenskap.org
e-post: info@nygemenskap.org
Gåvo postgiro: 90 05 33-1

HUR FÅR JAG VETA MER OM NY GEMENSKAP?
- Ring 08/22 17 09 eller skicka e-post till info@nygemenskap.org om du vill ha information utskickad, vill skänka något, hjälpa till, vara volontär, el. dyl.
- Gå in på vår HEMSIDA www.nygemenskap.org eller Ny Gemenskaps Facebook sidor
- Kom själv till Västberga Gårds dagöppet mån-fre kl. 9-15,30 eller söndags öppet kl.12-16 eller till Kafé i Gemenskap Norrmalm, Söder eller Östermalm, måndag-fredag kl. 9-12
- Kom till vårt stora jul/påskfiranden med andra organisationer ”Jul/Påsk i Gemenskap”
- Beställ rundbrevet som ger fortlöpande information om aktiviteter och programinnehåll.
- Sist men inte minst: PRENUMERERA PÅ PARADOXEN

VEM FINANSIERAR NY GEMENSKAP?
Ny Gemenskap lyder inte under någon, utan är en fristående rörelse. Driften finansieras genom anslag från Stockholms socialförvaltning, olika kyrkor, fonder samt genom gåvor av olika slag.

HUR STYRS NY GEMENSKAP?
Ny Gemenskap leds av en styrelse som utses på årsmöten som sker i mars månad.
Med jämna mellanrum under året kallar styrelsen till ett rådgivande föreningsmöte.

NY GEMENSKAP EXPANDERAR I ETT FÖRÄNDERLIGT STOCKHOLM

Vad är det som händer i Ny Gemenskap? Du som kanske kommer över detta nummer av Paradoxen för första gången kan vända på sidan till sidan 4 där det finns en artikel om vilka vi är i vår förening och vad vi vill. Vi fortsätter att växa i vårt huvudhus Västberga Gård som vi hyr från Kommunen, men också på andra ställen i innerstan där vi arrangerar kaféer med andra. På Västberga är det redan nästan fullt i de olika husen. Öppet hus verksamheten är igång nästan alla dagar året runt i matsalen, i smårummen, i dusch och tvätt och med användning av förrådet med skänkta kläder som delas ut gratis så länge de finns och så länge påfyllning sker från vänliga människor. Även i annexen pågår det aktiviteter. Våra 12 boendeplatser med olika former av stöd är igång dygnet runt och är allt som oftast fullt besatta. Längre fram i tidningen kan ni läsa från signaturen ”Calle Anka” hur livet kan te sig – och hur boendet har hjälpt honom att komma på fötter igen. Och så har vi hela tiden en massa aktivitet hela veckorna och olika kulturprogram på söndagarna. (Om detta finns det flera glimtar från i denna tidning).

De tre kaféerna i innerstan som vi driver tillsammans med olika partners är mycket besökta på vardagarna. Även det berättar vi om längre fram i tidningen. Så har vi utflykter, seglarläger och annat utanför våra lokaler – ibland tillsammans med andra aktörer som då det gäller övernattningar under årets kalla nätter (Vinternatt2 initiativet) eller special verksamhet för vissa grupper med olika behov som EU medborgare som bor på gatan. Vi är också djupt inblandade i att anordna Jul och Påsk i Gemenskap som sedan flera år äger rum i Immanuelkyrkans/Andreaskyrkans lokaler och som organiseras tillsammans med en rad andra organisationer.

Under det kommande året har vi ett skifte av verksamhetschef för hela verksamheten. Anna Malmqvist går i pension till midsommar 2016. Vi är mycket tacksamma för hennes mångåriga insats. Hon får som efterträdare Kenneth Jonsson som nyligen utsetts av vår styrelse. Han börjar överlappa Anna på hennes arbete den 1 februari 2016.

Så vi organiserar oss för att möta utmaningarna även framöver. Dessa blir inte mindre och vi har ingen anledning att tro att behovet av Ny Gemenskap skall minska. Vi utvecklas hela tiden - efter att ha varit igång i nästan ett halvsekel - och är beredda att ta ett gradvis allt större ansvar. Vi är redan på god väg. Vi finns och verkar dygnet runt – året runt i hela Stockholms området.

Välkommen till oss! *Uno Svedin (ordförande)*

Innehåll detta nummer

- Mötesplatser behövs som frizoner (Claudette Skilving)……Sid 4
- Det tuffa Livet och därefter (C Anka) Dikt: ”Vänd om” (Margaretha Hoflin)……..Sid 5
- Ny G: En viktig del av mitt liv (Anna Malmqvist) Ny verksamhetschef (Kenneth Jonsson)…..Sid 6-7
- Verksamheter i innerstan, Vinternatt 2, (Magnus Helmner) Ex. Abrahamsbergskyrkan……Sid 8-9
- Resan till Dalarna (Daniel Back) Lunch i Gemenskap i Stefanskyrkan (Monika Vikdahl)……Sid 10
- Dusch, klädtvätt och romsk soppa (Daniel Back intervjuar Marian o Paula)……..Sid 11
- Konstgruppen.Tisdagar på Västberga (Niina, Ann-Mari, Maria, Per)……Sid 12-13
- Seglarlägret på Koviken (Johanna Tiainen)……Sid 14-15
- Vägen ut från utmattningsdepression (Daniel Back) Om att ”Synka” (Janne Israelsson)……..Sid 16-17
- Fotvård (Pat Hjalmarsson) Försommarresa till Nyköping (Red)……..,Sid 18
- Vi minns Ebbe Belfrage (Ingrid Holmström, Red) Inga Messing (Sven Erik Wånell)……..Sid 19
- Vi minns Esko Kanniainen (Jane Hamrin, Hasse)……Sid 20
- Vi minns Micke Blom (Björn Nyström, Janne Israelson)……Sid 21
- Vi minns Ulla Reynolds (Björn, Pat, Uno, Elisabeth) Bok: En Gul Ängel (Ethel Dahlman)……. Sid 22
- Bild: ”Fågel i bur” (Elias Markewärn)……Sid 23

Ny Gemenskaps officiella position är enbart beskriven i en artikel om detta uttryckligen sägs så i samband med texten. Artikelns författare står för innehållet i sina egna artiklar

MÖTESPLATSER BEHÖVS SOM FRIZONER

Föreningen Ny Gemenskaps verksamhet bildades 1969 som en följd av Alternativ julrörelsen och är en plats för återhämtning och social gemenskap för många. Jag har varit ideellt engagerad i föreningen Ny Gemenskap i tre år och har blivit imponerad av människors engagemang och empati. Volontärer och ideellt verksamma bär upp de flesta verksamheter inom frivilligsektorn och i kyrkornas församlingar som öppnats för socialt utsatta, hemlösa och fattiga EU-medborgare.

Idag har Ny Gemenskap en öppen verksamhet i Västberga där det också finns ett stödboende för hemlösa, tre öppna caféer i innerstan tillsammans med flera kyrkliga församlingar. Jul, påsk och lunch i Gemenskap är också aktiviteter som arrangeras av föreningen i samarbete med andra. Verksamheten har expanderat beroende på de stora grupper som kommit till vårt land utan resurser, men också genom behovet som finns hos hemlösa och ensamma fattiga som vill få stöd, ett andrum, eller bryta isolering och få mer mening i sitt liv.

I Ny Gemenskaps verksamheter möts de med tolerans och medmänsklighet, man värnar också ”brukarnas” delaktighet genom att man skapat forum för dialog och inflytande med föreningsmöten, husmöten och planeringsträffar mellan personal, styrelseledamöter och medlemmar/besökarna.
I vår kommersialiserade värld betraktas vi som konsumenter, därför behövs mötesplatser som fungerar som frizoner från kommers och köpcenter. Där vi kan accepteras som vi är med både styrkor och svagheter. Där den värderande blicken saknas i mötet med den andre.

Självklart finns vissa problem när stora verksamheter till vissa delar bygger på frivilliga krafter och många vittnar om att det var lättare att värva volontärer förr, men det är en fråga som man arbetar aktivt med.

För Ny Gemenskap är det inte något självändamål att expandera, men är alltid öppen för samarbete och att driva verksamheter tillsammans med andra om behov finns och ekonomiska förutsättningar ges. Det viktiga är att värna och skapa öppna mötesplatser som upplevs som meningsfulla, men också att värna det öppna sinnet, inställningen att man har något att lära av den andre, att alla har något att ge.

Claudette Skilving
Styrelsemedlem i NyG

Västberga Gård

Kafé Norrmalm

Kafé Söder

Kafé Norrmalm

DET TUFFA LIVET – OCH DÄREFTER

Många år tillbaka hade jag ett tufft liv under lång tid i mitt hemland. Jag är född och uppvuxen i latinamerika. På 70-talet pågick en militärkupp i mitt land och det gick inte att leva där längre. Det var diktatur, det var fattigdom och ibland inbördeskrig. Kort sagt: det var inte lätt att leva. Det var detta jag lämnade. Jag var ensam och flyttade därför till Sverige i hopp om att få ett bättre liv.

Så kom jag till Sverige. Här jobbade jag inom restaurang branschen och i industrin – och kunde på så sätt skaffa mig ett inte så dåligt liv. Det här var för mycket mer än ett årtionde sedan. 2004 gifte jag mig med min dåvarande flickvän. Men inom kort tvingades vi bryta eftersom hon inte fick uppehållstillstånd i Sverige. Så tillstötte också andra problem. För ca sju år sedan blev jag av med jobbet som processoperatör på ett läkemedelsföretag på grund av nedskärningar. Det var en mycket jobbig tid och jag gick in i en personlig kris. Det var inte bara jobbet utan också ensamheten, och saknad efter mina föräldrar som dött och mina kvarvarande släktingar som fanns på andra delar av jordklotet.

Jag ville inte längre leva och funderade mycket kring den gamla tiden i mitt hemland och hur vi haft det tillsammans i familjen då. Jag tvivlade också alltmer på mig själv. Eftersom jag under denna tid inte hade mycket pengar här i Sverige, var ensam och deprimerad, så började jag allt mer dricka alkohol. Jag fick visserligen a-kassa och tillfälliga jobb via arbetsförmedlingen, men kunde ändå inte betala min hyra. Jag tvingades då att bo i andra hand och hos bekanta. Det gick verkligen utför.

Våren 2014 lyckades jag dock få en plats på Ny Gemenskaps stödboende på Västberga Gård via socialtjänsten och började också gå i terapi. Här på ”boendet” har jag ett eget litet rum. Men jag deltar alltmer i Ny Gemenskaps olika aktiviteter exempelvis i matgruppen på Café Norr (i Korskyrkans lokaler) och på Västberga i fotogruppen, samtalsgruppen på torsdags- eftermiddagarna och berättarstunden på söndagarna. Det var en stor glädje att jag kunde få vara med en sommarvecka på Ny Gemenskaps seglarläger (se sid 14-15 i denna tidning).

Och sedan jag slutat dricka alkohol har mitt liv blivit bättre. Det är fortfarande jobbigt med ensamheten och jag har kvarvarande ekonomiska svårigheter. Men jag har fått hjälp att hantera mitt beroende och drömmer om en bättre framtid som faktiskt skulle kunna vara inom räckhåll så småningom.

Signaturen ”Calle Anka” berättade för Uno som skrev

VÄND OM

Vad är att göra, när alla ord är skrivna
alla tankar tänkta, alla sånger sjungna?
Vänd åter till de enkla orden
som döljs bak metaforernas granhäck,
den rena tonen, ohörbar i larmet,
tänk de små tankarna
som du lämnar kvar
vid din barndoms trehjuling.

Margaretha Hoflin
ur diktsamlangen ”Under tiden” 2014
www.vulkan.se

NY GEMENSKAP – EN VIKTIG DEL AV MITT LIV!!

Efter att ha varit anställd i snart 15 år är det snart dags för mig att avsluta min anställning i Ny Gemenskap. (Sista arbetsdag är Midsommarafton 2016).

Min Ny Gemenskapshistoria började hösten 1970 då jag flyttade från min barndomsstad Huskvarna till Göteborg. Där kom jag snabbt i kontakt med Ny Gemenskap i Göteborg. Det passade mig mycket bra. Vi var ett gäng, många av oss var studenter, och bedrev en ”öppethus-verksamhet” på helgerna. Våren 1971 flyttade jag till Stockholm för att påbörja min socionomutbildning på Stora Sköndal. Jag blev glad då Gunnar Edqvist, (som senare blev ordförande på Ny Gemenskap) klev in med ett Ny Gemenskaps märke på kavajen. Han skulle påbörja samma utbildning. Steget till Ny Gemenskap i Stockholm kändes självklart.

Jag har många roliga minnen från min tid som ”aktivist” (ja, vi kallades så). Det blev många spännande möten med människor som betytt mycket för mig. (Bl.a. träffade jag min man Peter där som gjorde sitt volontärår hos NG). Speciellt minns jag en demonstration vi gjorde då vi blivit uppsagda från vår lokal på Linnégatan 83. Vi gick på högmässan i närbelägna Oscars Kyrka och stannade kvar efteråt i kyrkolokalen och åt medhavd picknick. Detta resulterade i ett extra kyrkorådssammanträde där det beslutades att Ny Gemenskap inte var välkomna till högmässan i Oscars församling mer. Men då röt dåvarande biskop Ingmar Ström till och läxade upp Oscars församling för detta omoraliska beslut. Han var nog med att ordna så att vi fick låna lokaler av Katarina församling på Blekingegatan istället. Efter något år blev vi erbjudna av Stockholms kommun att hyra egna lokaler på Kammakargatan 36, som sedan blev vårt ”hem” i nästan 40 år.

Jag var ”aktivist” i Ny Gemenskap, och bodde också en tid i ett av flera kollektiv som bildades med NG som nav under denna tidsperiod, fram till 1982 då vår familj gjorde ”gröna vågen” och flyttade till Häggdånger utanför Härnösand. Jag tappade dock aldrig helt kontakten med Ny G under Härnösandstiden utan hälsade på ibland i Stockholm och fick också en del besök från vänner i NG.

Våren 2001, då 3 av våra 4 barn hade flyttat hemifrån, bestämde Peter och jag oss för att återvända till Stockholm. Jag blev då tillfrågad om att bli anställd i Ny Gemenskap. Jag tackade självklart ja och påbörjade min anställning aug. 2001. Vi var då 2 anställda, Kjell Ljung och jag, plus 2 som gjorde volontärår, s.k. ettåringar. Det var stor skillnad på den verksamhet jag lämnade 1982 och den verksamhet som jag mötte år 2001. Det fanns nu inte längre en ”aktivistgrupp” med team som tog ansvar då det var öppet. Många av våra deltagare, som också var medhjälpare i det dagliga arbetet, använde droger och alkohol och var själva bostadslösa. Det blev en ganska jobbig början på min anställning. Jag såg som en uppgift att försöka upprätthålla de ordningsregler som fanns, men som inte följdes. Några uppskattade inte min närvaro på ”deras” lokal.

Öppettiderna ökade mycket då vi fick ekonomiska möjligheter att anställa fler. Vårt stödboende startade 2003 för att ge fler bostadslösa möjlighet till egen bostad och ett värdigare liv. ”Kammis” blev en viktig mötesplats och matställe för många. Vi hade som mest ca 200 deltagare/dag, 6 dagar/vecka.

Under flera år 2009-2012 var den stora frågan: Kommer Ny Gemenskap att få vara kvar på Kammakargatan 36? Vi blev uppsagda av vår dåvarande hyresvärd Stockholms Studentbostäder. Det var många styrelseledamöter, anställda, medlemmar och tjänstemän i Stockholms kommun som la ner mycket tid och engagemang för att försöka förmå Stockholms Studentbostäder att hitta och acceptera andra hus till studentbostäder. Men detta gick tyvärr inte. Hösten 2012 tömde vi ”Kammis” och flyttade till Västberga Gård. Detta var en stor omställning för oss alla och en mycket ansträngande tid både fysiskt och psykiskt. Jag minns särskilt den sorgmarsch vi ca 100 personer genomförde vår sista öppetdag som en sista demonstration med gravljus till Adolf Fredriks

kyrkogård. Där begravde vi ett Ny Gemenskapsmärke med gravljushjärta runt, som en värdig men sorglig avslutning på Kammistiden.

Det har hänt mycket under de snart 15 år jag nu varit anställd. Vi är nu ca 20 anställda. NG har ett stödboende med 12 platser, 3 kaféer i city och öppethus i Västberga 7 dagar/veckan. Vi har nu sammanlagt i alla våra verksamheter ca.300 deltagare/dag.
Vi ses nu ibland som en del av socialförvaltningens utbud för utsatta medmänniskor. Det är möjligt tack vare ökade ekonomiska bidrag från Stockholms kommun, fonder, stiftelser och privatpersoner. Vi har kunnat växa och förändras. Anställda är nu en förutsättning för de verksamheter som bedrivs. Men fortfarande är våra medlemmar och volontärer en viktig del av Ny Gemenskaps idé och målsättning.

Min förhoppning är att Ny Gemenskap ska fortsätta att förändras och utvecklas utifrån de förutsättningar som finns, för att kunna möta de behov som finns och uppkommer i vårt alltmer segregerade samhälle.

Slutligen: Stort tack till alla som stöttat Ny Gemenskap på olika sätt, under min tid som anställd i föreningen Ny Gemenskap!!
Vi ses - mitt engagemang i föreningen finns kvar även efter 24/6 -2016 !

Anna Malmqvist

NY VERKSAMHETSCHEF KENNETH JONSSON

Kommer att börja jobba på Ny Gemenskap 1 februari 2016, vilket jag ser fram mot med stor tillförsikt, har varit i Västberga vid 4 tillfällen i olika intervjusituationer inklusive föreningsmötet 29/11 vilket har varit stimulerande och intressant. Kan lova att jag kommer taggad av arbetslust till verksamheten, har också förmånen att bli inskolad och lära mig i några månader innan det blir dags att ta över från nuvarande verksamhetschefen Anna i slutet av juni.

Är 57 år gammal, född och uppvuxen vid norrlandskusten men har varit bosatt i Stockholms området sedan 1986 då jag också började arbeta inom psykiatrin. Har allt sedan dess jobbat med social psykiatri, bland annat 11 år som enhetschef för boende och boendestöd för personer med psykiska funktionsnedsättningar i Tyresö kommun och 6 år som områdeschef för socialpsykiatrin på Stora Sköndal. Har tillsammans med mina medarbetare byggt upp dessa 2 verksamheter från i stort sett scratch och inbillar mig att jag är mer av en visionär och ”doer” än en förvaltare.

Bor i ett radhus ute i vår vackra skärgård och trivs bra även om det innebär långa resor vilket dock inte bekommer mig i någon större utsträckning. Den närmaste familjen består av en särbo och en katt. Försöker hänga med och anser mig vara ganska allmänbildad, är intresserad av samhällsfrågor och livsåskådningsfrågor och har ett brinnande litteraturintresse. Trivs med att bo i hus men har tyvärr tummen mitt i handen vilket dock kompenseras av händiga vänner som ställer upp. Är förtjust i musik och är en gammal stöt med en ganska stor cd-samling , en tämligen varierad palett där dock mycket tonvikt ligger på blues och 70-tals rock (en blomstrande period i musikhistorien enligt mitt förmenande, med mängder av bra och spännande grupper). Är en ganska hyfsad tävlingsspelare i bordtennis och sportintresserad i största allmänhet, återfinns på läktaren för det mesta när Bajen spelar bandy på Zinkensdamm.

Detta var ett kort koncentrat av personen bakom funktionen.
Ser fram mot en djupare bekantskap framledes.

Kenneth Jonsson

VERKSAMHETER I INNERSTAN

Jag fick börja arbeta för Ny Gemenskap 2003. Sedan dess har stora förändringar skett i den idéburna sektor som vill möta de som lever i hemlöshet och annan utsatthet. Svårigheter att finna lokaler och många nya människor som lever i utsatthet i Stockholm är aktuella problem. Vår förening har mött dessa utmaningar genom att bjuda in till ett prestigelöst samarbete mellan frivilliga, församlingar och kommun.

År 2007 fick Ny Gemenskap vara med och starta samarbetet Jul i Gemenskap som sedan dess äger rum i Immanuelskyrkan kl.17-21 hela julhelgen. Undertecknad har varit projektledare och med glädje burit Ny Gemenskaps värderingar om en öppen mötesplats där alla är välkomna och där stor öppenhet råder kring att vara med exv. som volontär. Sedan 2009 har lördagarna arrangerats genom ”Lunch i Gemenskap” som alternerar mellan olika församlingar i innerstan och 2012 startade det första ”Kafé i Gemenskap”. Vi firar dessutom ”Påsk i Gemenskap” tillsammans sedan 2013. Fler och fler församlingar och frivilliga ansluter varje år och Stockholms stad har tydligt visat uppmuntran. Nu en uppdatering;

Våra samarbetsparter i Jul och Lunch i Gemenskap (sid. 10) vill gärna se Ny Gemenskap som en tydligare sammanhållande faktor där vi framförallt tar ansvar för samordning och uppmuntran till frivilliga. Personligen hoppas jag här se flera av de som engagerar sig i dessa verksamheter att också bli nya medlemmar i vår förening, och att årsmötet blir en fullsatt tillställning med många nya ansikten.

Det tillskottet behöver vi!

Kaféerna når nu över två hundra deltagare varje vardagsförmiddag. Varje kafé formas av de som är där och får naturligt lite olika profil.

Norrmalm – Här ansvarar Jonas och Birgitta. Samarbetet rymmer nu ännu fler aktörer. Idag medverkar Immanuelskyrkan, Korskyrkan, S:t Johannes och S:t Matteus församlingar, Filadelfia och Stockholms stad. 40-70 personer kommer varje dag till frukost. Projektet ”Perfect Eggs” har skapat stor delaktighet i utformning, produktion och tänk kring den smarta äggkokarpåsen.(som går att köpa)

Söder – Ansvarige Robert har nu sällskap av Janne, Damon och Anna-Karin. Samarbete sker med Söderhöjdskyrkan, Katolska kyrkan, Högalids, Maria Magdalenas, Sofias och Katarinas församlingar samt Andreaskyrkan. 100-160 personer äter frukost. Skådespelaren Reuben Sallmander hjälper oss bjuda in artister som berikar med sång, skådespel och läsning.

Östermalm – Daniel och Camilla ansvarar för detta kafé som startade 1/12 2014 och där samarbetet nu omfattar Engelbrekts och Hedvig Eleonoras församlingar samt Frälsningsarmén Templet som är huvudman tillsammans med Ny Gemenskap. 25-45 personer äter frukost varje dag. De har genomfört en gemenskapsresa (sid. 10), museibesök och flera av gästerna har blivit aktiva volontärer. Numera finns också ett direkt samarbete med ”Gula Änglarna”.(Se sid 22)

Det finns intresse på fler håll att Ny Gemenskap finns med och leder samarbetskaféer och det är möjligt att ytterligare verksamhet kan komma att starta under nästa år.

VINTERNATT 2

Även i år har Stockholms stad vänt sig till Ny Gemenskap med syfte att få undertecknad att driva projekt för alternativa insatser som temporärt lindrar akut nöd bland utsatta EU-medborgare som vistas i gatumiljö och sover utomhus. Eftersom detta är ett komplement till de tre natthärbärgena Vinternatt som redan pågår och som är för samma målgrupp så har detta projekt kommit att kallas ”Vinternatt 2”. Förra vintern drev över tio lokala samarbetsgrupper olika övernattningar. Denna vinter startar ännu fler - inklusive aktörer i grannkommunerna som startar egna projekt efter den metod och modell som tagits fram. Denna vinter leder vi dessutom samarbete för att snabbt kunna

skapa möjligheter för de de som inte har rätt till ”Tak över huvudet-garanti” vid extra kalla nätter. Kring detta samarbetar Stockholms stad med Ny Gemenskap, Filadelfia, Islamic Relief, Andreaskyrkan, Frälsningsarmén Kungsholmen och församlingen S:t Peter.

Då nu samarbetet omfattar så många behöver vi samordning och träffpunkter som håller oss uppdaterade om varandras olika engagemang. En kväll i månaden bjuder vi därför in till ett kvällskafé i Söderhöjdskyrkan. Biskopen Eva Brunne m.fl. har gästat kaféet för att ge perspektiv åt det vi sysslar med. Under 2016 prövar vi att ge dessa kvällar ännu mer karaktär av volontärträff och bjuder in de som deltar i Jul, Påsk, Lunch, Kafé i Gemenskap samt Vinternatt 2.

Det är mycket inspirerande att få stå mitt i detta ibland stormiga hav av nya initiativ och mängder av individer och organisationer som vill gå samman för att göra skillnad. När vi leder samarbeten fokuserar vi på tredje person, alltså den av oss som behöver gemenskapen mest. Det gör att vi kommer över det som skiljer oss åt. Ny Gemenskaps roll som projektledare är att hålla detta perspektiv levande samtidigt som vi i de flesta fall bär rollen som arbetsledare. Under en snar framtid hoppas jag att vi ser frukter av samarbeten i form av nya medlemmar, och att detta ger ytterligare ny energi in i vår förening. Denna höst då flyktingar strömmat in och då stor oro funnits så behövs visionen om en gränslös gemenskap där ingen kallas avvikande mer än på länge - och då inte bara i Stockholm. Vi kan vid årets slut med rätta känna oss stolta över våra försök att skapa hopp och möta varje människa som besöker oss med värdighet och respekt.

Det är värt mer än vad vi ibland förstår.

Magnus Helmner
Verksamhetsledare Samarbeten i Gemenskap
Projektledare Vinternatt

VINTERNATT 2 – EXEMPLET ABRAHAMSBERGSKYRKAN

(Vidarebearbetat utdrag från församlingens tidning ”Livet”)

Vi Stockholmare ser EU-migranterna varje dag på stan. Ofta kan det vara svårt att veta hur vi i kyrkan ska möta dem och vad vi kan göra för att de ska få det bättre. Abrahamsbergskyrkan, tillsammans med Kyrkan vid Brommaplan, valde att bidra på sitt sätt genom projektet Vinternatt2, med stark positiv medverkan från Stockholms stad och med Ny Gemenskap som en organisatorisk motor.

Under vintern 2015 öppnades kyrkans lokaler för EU-migranter för dusch, mat och övernattning, två kvällar/nätter i veckan. Det skedde i kyrkans nedre plan, där det annars ofta är scout verksamhet mm. Gruppen har bestått av ca 10-12 personer. Alla är på olika vis släkt med varandra. Bröder, svägerskor, farbröder och mödrar, både kvinnor och män i olika åldrar, också äldre personer. De kom från områden runt Pristina, som är en större stad i Rumänien. Kommunikationen med besökarna har varit en utmaning, men vi har haft stor tolkhjälp av en engelskspråkig kille från Rumänien, själv hemlös, som var är här och jobbade.

Församlingsstyrelsens ordförande, Helena Höij, har varit en av dem som medverkat under vintern. Hon säger: ” *Som församlingsmedlemmar har vi sett nöden hos våra medmänniskor och brottats med vad man kan och bör göra. Vi har haft samtal om detta i kyrkan. Långsiktigt måste det förstås till andra åtgärder för att komma till rätta med den extrema fattigdom och diskriminering som är vardag för så många romer runt om i Europa. Men vi hoppas på detta vis något kunna lindra nöden för några av våra medmänniskor. Efter utvärdering av förra vintern planerar vi nu att engagera oss även denna säsong”.*

Helena Höij understryker att Equmeniakyrkan (som Abrahamsbergförsamlingen tillhör) också har ett antal andra satsningar för att jobba långsiktigt med dessa frågor – också utöver det som görs i Stockholm. Läs mer om Equmenia-kyrkans arbete i Rumänien: *http://equmeniakyrkan.se/var-mission/kyrkan-i- varlden/migration-och-mangfald/projekt-for-stod-till-romer-i-rumanien/*

Red.

RESAN TILL DALARNA

Den 2-3 oktober anordnade Kafé i Gemenskap Östermalm en bilresa upp till Siljansnäs i Leksands kommun i Dalarna där kaféets platsansvarige och reseledare Daniel Back, uppväxt upp. Med vackert beläget boende, god mat, många olika aktiviteter, avslappnad gemenskap och fint väder blev resan minnesvärd för de tio deltagarna. Man hann bland annat besöka en flaggstångstillverkning i Siljansnäs, äta gott på hotell Åkerblads i Tällberg, samt flanera på Rättviks marknad.

Några röster från resenärerna:
- Det bästa var att vi hade så roligt tillsammans! Också roligt att träffa folk från bygden. Blev lite sentimental då jag upplevt min barndom i Dalarna.
- Fantastiskt att få komma bort från allt elände i min vardag. Jag minns inte hur många år sedan det var som jag var utanför Stockholm. Ren luft, trevliga människor och god mat. En otrolig upplevelse! Kände mig lugnare och gladare efteråt.
- Fint program, vacker natur, fina matställen och god gemenskap. Detta är ett minne för livet!

Daniel Back

LUNCH I GEMENSKAP I STEFANSKYRKAN

Varje lördag under vår- och höstterminen bjuder olika församlingar in till lunchgemenskap.
Lördagen den 19 september var det vår tur i S:t Johannes församling. I gemenskap tillsammans, bar-, möblerade-, dukade-, serverade-, åt- och samtalade vi. Glada villiga volontärer gjorde det möjligt. Med små medel gjordes en stor förändring. Vi öppnade ”Stefanskyrkans värdshus”.

På förmiddagen hade församlingen panelsamtal med temat ”En dag för gemenskap på Norrmalm” med representanter från olika aktörer på Norrmalm-

Strax innan lunchtid började kyrkbänkarna fyllas med människor som kommit för att få ta del av mat, gemenskap och musik. Luften började surra av samtal och glada utrop när goda vänner återförenades i det för dagen förvandlade kyrkorummet.
När allt var över och den sista gästen gått pustade vi ut och utbrast ”Det är så här att vara kyrkan mitt i byn!”

Vi fick skruva loss kyrkbänkarna från kyrkgolvet och vända bänkarna så att de stod mitt emot varandra med ett bord emellan.

Under dagen passerade runt 300 personer. Arbetslaget tillsammans med volontärerna serverade vid borden. S:t Johannes ungdomskör inledde med sång. Medlemmar ur S:t Johannes kammarkör sjöng och hade små personliga konserter i rummet

Från oss i S:t Johannes församling genom Monika Vikdahl, diakon

DUSCH, KLÄDTVÄTT OCH ROMSK SOPPA PÅ LÖRDAGAR

Västberga har sedan många år haft söndagsöppet kl.12-16 med lunch mellan kl.12-14. Fler och fler romer började hitta dit och det uppstod problem mellan de olika grupperna som serverades. Istället för att införa restriktioner kom Paula och Marian, ur Ny Gemenskaps personal, på att de kunde ordna mat även på lördagar, men med ett upplägg som skulle passa romerna ännu bättre. Denna verksamhet startade i januari 2015 och blev snabbt mycket populär. Förutom Paula och Marian finns oftast en till i personalen på plats.

Öppettiden på lördagar är mellan kl.9-13. Från kl.9 kan man få duscha och hjälp med att tvätta sina kläder. Kl.10-12 finns läkare med koppling till ”Läkare utan gränser” på plats. Kl.11 börjar man servera maten som består av en soppa, med ingredienser man använder sig av i Rumänien. Det kan handla om bacon, kött, vita bönor, potatis, ägg, sour cream m.m. Den gröna plantan libbsticka, med stark jästsmak, ger soppan dess signifikativa smak. Paula berättar att romarna är så glada och tacksamma för soppan att de inte så sällan kysser hennes händer. Ofta börjar Paula att förbereda soppan redan kl7, för när det är dags för servering finns ingen tid för någonting annat. I nuläget serveras ca 100 gäster varje lördag varav ca 80% är romer eller rumäner. Vissa kommer bara för soppan, andra för dusch och tvätt. Besökarna vill helst inte tala om det för sina vänner eftersom de är rädda att det ska komma för många. De vill inte riskera att bli av med veckans höjdpunkt!

Paula är uppvuxen i Rumänien och har arbetat med socialt arbete i flera europeiska länder tidigare. Hösten 2009 började hon arbeta för Ny Gemenskap på Kammakargatan där hon också träffade sin man Marian som är rom. De bestämde sig tidigt för att deras liv tillsammans också skulle handla om att hjälpa människor tillsammans. Och så har det också blivit.

Eftersom Paula är uppväxt med romer och blivit världsvan genom studier och jobb i länder som Italien, Frankrike och England, så har hon stor förståelse för romernas sätt att vara. ”De upptäcker världen för första gången, de känner sig vilsna och rädda men har inget val. De är vana att bli hunsade med och reagerar ofta i försvar”, menar hon. Flera situationer kräver stort tålamod, exempelvis deras ovilja att hjälpa till samt toalettrutinerna. ”I början förstod de inte hur man spolade i toaletten så den blev helt full, men nu har de lärt sig”, berättar Paula. Detta blir på så sätt även en plats för utbildning i vardagligt liv. Personalen får också hjälpa till att svara på frågor om hur saker och ting fungerar i det svenska samhället.

Det finns ett romskt ordspråk som säger: ”När man alltid har det man vill ha, är det svårt att förstå den som inget har.” Det är under denna devis som romer möter andra människor. De har ingen förväntan att vi ska förstå dem, de känner instinktivt att de hela tiden är i ett underläge. Därför är respekten viktig. Det är just detta Paula och Marian gillar mest med Ny Gemenskap, att det är en plats som alltid är öppen för ALLA.
”Vi är alla människor, därför ska vi inte göra skillnad på varandra”, menar Paula.

Vid pennan Daniel Back

KONSTGRUPPEN – TISDAGAR PÅ VÄSTBERGA GÅRD

På tisdagarna klockan 10-14 samlas Ny Gemenskaps konstgrupp i den inspirerande ålderdomliga miljön i högra flygeln. De som träffas är personer i olika åldrar och med skiftande livsvägar. Avsikten med att komma samman är att måla – såväl mer etablerade konstnärer ibland - som glada amatörer. Efter att målandet pågått en rejäl tid så är det kaffe. Målandet föder gemenskap och goda samtal – inte minst om konstnärliga färdigheter. Att se vad de andra målar ger lust och inspiration att måla själv.

Vad är det då som är vanliga motiv dvs. vad föreställer bilderna som växer fram på målarbordet? Om man bedömer detta från vad som visas upp på den årliga sommarutställningen i huvudhuset på Västberga (och där de flesta konstverken får glädja de som kommer på öppet hus i matsalen över hela året) så kan de föreställa något som illustrerar en känsla (kanske av skönhet men också av något skrämmande), eller också kan det vara ett minne (exv. från en resa eller ett barndomsminne eller en person som man känt) . Oftast är det något som uttrycks bättre i bild än med ord. Några av deltagarna har målat ganska flitigt i många år, medan andra prövar på för första gången. Det finns flera i gruppen som var med redan på gamla Kammakargatan 36 (dvs. på ”Kammis”) som hade målargruppen nästan under 15 år, en trappa upp. Så man kan verkligen säga att konstgruppen är en etablerad företeelse. Och något som både deltagare och de som tittar på konsten känner nöjdhet och stolthet över är att ett så fint resultat kommer fram ur den här Ny Gemenskaps aktiviteten.

Niina Kulgavaja (gruppens konstnärliga ledare)

Målargruppen vid Ny Gemenskap på Västberga Gård träffas på tisdagarna i det gamla annexet med anor från tidigare historiska epoker. Det är ett trevligt gäng som målar och samtalar. Och vi brukar alltid avsluta med kaffe. Många av de målningar som görs av gruppen pryder så småningom gårdens matsal i huvudbyggnaden. Det är också där den årliga vår-vernissagen sker strax före sommaren. Känslor, uttryck och värme visar sig i alla alster.

Ann-Mari Skoglund

Jag har varit med i målargruppen på Ny Gemenskap sedan ungefär 2002. Fördelen med att vara med i denna grupp – till skillnad från att delta i andra målarkurser i ”samhället” – är att den inte bara är trevlig utan också gratis. Våran ledare Niina finns alltid där om vi har några frågor om konst – men också om annat som kan komma upp som intressant. I denna inspirerande miljö är det också lättare att öka sin fantasi och skaparglädje och – om man skulle vilja – upptäcka och komma på egna förslag till vad man skulle kunna måla. Man kan också pröva på alla slags konstnärliga tekniker, som skisser, målning med olika slags färger etc. Den största och viktigaste tanken med målargruppen är att det nästan inte finns några krav (möjligen med undantaget att ställa i ordning efter sig efter fullbordat målande) utan man kan vara precis som den man är och det oavsett problematik, läggning etc. Det största och viktigaste är att barnet i oss kommer väldigt tydligt fram. Det är viktigt. Blir det oenigheter så försöker vi lösa det så gott det går. Detta vi upplever tillsammans är verkligen inte vanligt ute i samhället. Så därför ska vi vara rädda om Ny Gemenskaps målargrupp.

Maria Muller

Edward visar sina Stockholmsmotiv

Niina har målat från sommarens seglarläger på Koviken

Konstnärerna berättar om sina tavlor: Björn, Uno, Niina, Maria

Maria berättar om sina tavlor

Nya målningsintresserade
är välkomna till konst-
gruppen tisdagar 10-14
Västberga Gård

Hej å hå -
blått för några timmar
Vi på Konstgruppen
målar Åkvarell -
Å Är så snälla.
Jag Pär Lager
Full av Gnäll -
Å en del Skräll -
På denna Juvliga
Västberga Häll.

Per Lager

Mare och Per

SEGLARLÄGRET PÅ KOVIKEN SOMMAREN 2015

Jag blev tillfrågad av min bonusmamma att följa med på Ny Gemenskaps 5:e seglarläger. Hon och min pappa har besökt Ny Gemenskap regelbundet en längre tid och var entusiastiska över att bjuda med mig, som drömt om att lära mig att segla. Min bonusmamma har haft det tufft en längre tid och det kändes roligt att planera in något kul tillsammans. Det var länge sedan jag såg henne så lycklig som på seglarlägret. Det värmer hjärtat än idag.

Jag var lite pirrig inför att träffa alla men blev snabbt avslappnad i den fina stämningen på Koviken och kände mig välkommen av samordnarna Birgitta, Eva och Hugo. Det var otroligt fint ordnat med mat och boende i det stora huset och även om alla toaletter utom en var ur funktion så blev det aldrig någon kaos kring det. I mitten av lägret kom även en reparatör och fler toaletter fungerade som de skulle.

Vi hade privilegiet att ha ett flertal erfarna skeppare som instruktörer i teori och praktik kring seglingskonsten från Abrahamsbergskyrkans handikappseglarklubb "Vindens Vänner" Bertil H, Bertil M, Göran och Henrik. Jag lärde mig bäst genom bilder på tavlan och i praktiken av hur man ska samarbeta med vinden vid segling och vad de viktigaste komponenterna är och heter. Att skota in seglet för en bättre vinkel gentemot vinden, var ett nytt begrepp som jag uppskattade att upplevan när jag drog i tamparna. Vår instruktör Henrik hade mycket humor och var en underbar lärare med tålamod. Han visste hur man skulle kommunicera med vinden med alla segel! Knoparna var svårast.

Leif lär ut knopslagning

Bengt-Jonny, Marja, Lena och Ensio

Jag upplevde en fin kontakt med ett flertal deltagare. Det var som om våra hjärtan möttes i evigheten och vi reflekterade i nuet om det som var viktigt i livet och om det som varit, som ibland hänger sig kvar och påverkar oss långt efteråt. Jag fick ta del av flera livsöden som berörde mig mycket. Hur det varit i Sydamerika under militär-diktatur, och komma till Sverige ensam som barn. Hur det varit att delta i krig som ung och atletisk man, (med möjligheter att satsa på idrott på elitnivå) i mellanöstern och fly för sitt liv. Hur det är att se och uppleva död på nära håll. Hur det är att kämpa för sitt liv genom prövningar med cancer och giriga människor som förstör för en, att förlora sitt hem, hur det är att söka hjälp men känna att det finns ingen hjälp att få. Att uppleva den hopplösheten men ändå kämpa vidare. Det är stort, jag känner med alla dessa livsöden i mitt hjärta. Vi kan nog alla känna oss igen i att livet har sina prövningar men även fina stunder.

Meditation med Rahim, Helena, Claudio och Ensio

På Koviken slappnade vi av med promenader i skogen, Vi mötte en älg och såg hur fint regissörparet Helena Bergström och Colin Nutley bor vid Mälaren (vi blev dock ej inbjudna). Vi mediterade på kvällarna till yoga/streching i solnedgången, lärde känna det inre barnet, samtalade om livet, om filosofi, persisk poesi av Rumi, talade om kärlek och mystik.

Vi gjorde en uppskattad heldagsutflykt till Drottningholm. Vi segladeefter frukost med lunchpackning och anlände till Drottningholm med solen. Vi vandrade i den fina slottsparken och Leif lyckades få in oss på Kina slottet på en exklusiv guidad tur, genom sina gamla kontakter där och sin goda övertalningsförmåga. Utflykten avslutades med att vi plockade häxsvamp som växte vilt i närheten av våra segelbåtar. Detta har varit en sommarvecka att minnas.

På torsdagen ordnade vi långbord till lunchen med svamparna som pålägg på varma smörgåsar som förrätt. Välvärt besväret med plockningen. Varmrätten var en god thai special av Hugo.

Eva, Rahim och Bengt-Jonny

När jag åkte hem fick jag en till två kramar av varje deltagare innan avfärd. Jag vill tacka er alla än en gång! Vi ses på Ny Gemenskap i höst, hoppas komma och dela fina minnen och meditation med er!

Med en hälsning av värme och tack till alla som deltog på lägret:
Bengt-Johnny, Rahim, Claudio, Einar, Tony, Axel, ,Gisela, Anders, Eva, Ensio, Marja-Leena, Leif samt instruktörerna Bertil H, Bertil M, Hernrik, Göran och samordnarna Birgitta, Eva och Hugo!

"Cosmic" Johanna Tiainen, alternativ terapeut, poet & författare

VÄGEN UT FRÅN MIN UTMATTNINGSDEPRESSION

Det var i mitten av februari 2013 då det small till. Igen. För jag hade redan varit sjukskriven för stressrelaterad psykisk ohälsa under första halvåret 2011. Men nu var det alltså dags igen.

Många saker sammanföll olyckligt. En missad ledig helg, ett stort event på kaféet för hemlösa, en kommande predikan m.m. gjorde att jag torsdagen den 7 februari kände att panikångesten var på väg. Jag stod på scenen i kaféet i Korskyrkan med en känsla av att kämpa för att överleva. Det syntes inte på ytan, men i mitt psyke pågick en våldsam kamp – panikångestens kamp.

Påföljande söndag var det årsmöte i kyrkan. Detta skulle bli min sista gudstjänst på över ett år. När jag under måndagen insåg att jag skulle predika på kommande söndag kände jag att energin var totalt slut. Det fanns ingen återvändo. Jag behövde ta en paus i några veckor. Det kändes ändå som om det inte skulle behöva ta lika lång tid att komma tillbaka som förra gången, för två år sedan. Symtomen var också annorlunda nu, panikångesten var inte lika påtaglig, men jag hade istället fått symtom som tinnitus för första gången i mitt liv. ”Det blir nog bättre relativt snart”, tänkte jag för mig själv. När jag sedan efter några veckor träffade min arbetsledare kändes det emellertid inte alls bättre, snarare sämre.

Därefter följde ett par månaders vila. Jag umgicks ganska flitigt med folk och mådde ändå hyfsat bra under denna tid och beslöt mig till slut att försöka börja jobba igen på 25 procent i början av maj. Men veckan innan den tilltänkta starten började kroppen känna sig pressad och min nystart blev aldrig av. Istället blev allt ganska mycket sämre. Jag hade inte lyssnat till min kropp. Hade återigen velat mer än jag egentligen klarade av.

Och efter en utomlandsresa med några vänner i slutet av maj, som inte gick så bra, sa min kropp ifrån på allvar. Jag blev ordentligt sjuk i ett par veckor och började därefter för första gången känna av en djupare ångest. Jag fick också från denna tidpunkt mycket svårare att umgås med människor p.g.a. olika fysiska symtom som kom i den sociala situationen, såsom tinnitus, domningar, andnöd m.m. Därför följde nu en lång tid av ensamhet. Från början av sommaren till årets slut träffade jag bara en handfull personer och då väldigt sporadiskt. Som längst var jag helt ensam i hela tre veckor i sträck. Att vara ofrivilligt ensam så länge är i sig deprimerande, och samtidigt hade jag hemskt jobbigt med sömnen. Ofta somnade jag först framåt morgonen.

Jag fick inte heller den professionella hjälp som jag så tydligt hade behövt. De alltför långa väntetiderna för remisser gjorde att hjälpen blev inaktuell när jag väl fick den. Då var det redan för sent och jag behövde annan hjälp först.

Detta gjorde att jag i slutet av september sjönk ned på en betydligt djupare nivå. Helt plötsligt började ångesten sätta allt tydligare gränser för mitt liv. Jag kunde inte längre tala i telefon, inte se på TV, inte heller lyssna på någonting (inte ens musik) och fick lov att ha hörselskydd på mig utomhus. Samtidigt började en alltmera depressiv ångestkänsla att växa sig starkare. Det skulle bli en höst av tårar. Jag klarade inte heller att gå i terapi då det inte fungerade att sitta och prata med en annan människa.

Ensamheten blev total, frustrationen enorm och uppgivenhetens röst klingade allt starkare. I en sådan här situation, när man inte klarar av någonting, inte ens att ta initiativ till att få hjälp, blir man oerhört utlämnad. Jag förstår verkligen dem som tar sitt eget liv. Om man inte har några riktiga vänner som hjälper en och ingen Gud

att vända sig till eller hoppas på, hur ska man då orka? För det enda som betyder någonting när man är där nere på botten är just relationer, till Gud och till vänner som bryr sig.

När jag inte orkade hoppas själv blev jag beroende av andra som hoppades för mig. Som inte försökte ge goda råd i första hand, utan som finns där och trodde på en. Jag är ofantligt tacksam för dessa människor, som stått vid min sida under vandringen genom det Psalm 23 kallar för ”dödsskuggans dal”.

Till sist fick jag ändå hjälp. Efter att i desperation besökt psykakuten på S:t Göran (och blev hänvisad hem igen…) började jag en medicinsk behandling mot depression som efter fyra helvetiska veckor, då jag knappt klarade av att sitta upp, gav resultat omkring juletid. Jag tackar framförallt min mamma som hjälpte mig med allt under denna extrema tid, som jag tillbringade uppe i Dalarna.

Där och då, träffade jag några vänner för att bara umgås för första gången på ca tre månader. Där, under december 2013, nådde jag min botten och det hela vände äntligen! Vägen sedan dess har gått lite upp och ned men ändå på ett positivt sätt framåt. Till dig som är där nere just nu vill jag bara säga, det kommer inte alltid att vara så. Ljuset finns där framme! Livet är kort och kan förändras så snabbt. Tillåt det inte att ta slut i förtid.

Idag, två och ett halvt år senare, har jag börjat jobba heltid igen för Ny Gemenskap, som platsansvarig på Kafé i Gemenskap Östermalm i Frälsningsarmén Templet, på Östermalmsgatan 69. Det känns fantastiskt att få vara tillbaka och jobba. Jag njuter mer av livet nu än jag gjorde förut. Man blir mer tacksam för det man har när man haft det tufft. Trots att energin inte räcker till på samma sätt som innan utmattningen, ser jag idag mycket ljust på framtiden. Det är spännande att leva!

Fler reflektioner kan man läsa här: www.danielbackblogg.wordpress.com

Daniel Back

OM ATT ”SYNKA”, ATT HA KALLELSE OCH ATT HA ”FLOW”

Jag skrev i mina minnesord över Micke Blom på sidan 21 att vi ”synkade” så bra.

Med ”synka” menar jag det som den sedan länge avlidne schweiziske filosofen och psykoanalytikern C G Jung talar om som ”synkronicitet”. Det har bl. a. att göra med ”meningsfulla sammanträffanden”. Jung menar att när ett helt ”stim” av sammanträffanden uppkommer, så står man nära det som skulle kunna kallas sitt eget centrum – eller för att tala med Jung – sitt ”Själv”. Ett annat sätt att säga det skulle kunna vara att närma sig sin egen ”bestämmelse”. Somliga kanske skulle uttrycka det som att möta sin egen ”kallelse”. Egentligen vet jag inte om allt detta är samma sak. Men det viktiga tycker är att man skall vara mycket lyhörd för det – när det kommer.

Det är något viktigt och som man bör försöka följa rent intuitivt. För då blir ett slags ”flyt” på livet (det som på engelska ibland har kallats ”flow”). Det gäller att ta det mycket vackert med det. Ödmjukt. Stilla. Något att lyssna till och följa – och ändå hela tiden med fötterna på jorden. Att helt enkelt vara i lugn samklang med det som händer.

Janne Israelsson

FOTVÅRD PÅ NY GEMENSKAP

Det var en ganska speciell historia hur fotvård kom på Ny Gemenskaps program. Det berättar Pat Hjalmarsson när vi sitter i en soffa på Västberga där det varje vecka bedrivs fotvård sedan flera år. Pat berättar att hon för många år sedan arbetade på en salong med denna form av omvårdnad lite högre upp på Kammakargatan än där vår gamla lokal ”Kammis” låg på 36:an. Under en lång tid hade Pat funderat på hur hon skulle kunna ge fotvård till alla de som behöver – men inte har råd. Av denna anledning hade Pat redan börjat trycka upp ett litet presentations-kort som i stora drag sa ”GRATTIS! Du har vunnit en fotvårdsbehandling!”. Detta kort skulle i princip kunna ges till personer som man kunde tänka sig behövde detta utan att ha råd. Men hur man skulle kunna få tag på dessa personer var verkligen inte klart.

Nu var det en dag som Pat satt och väntade på en kund till salongen, men det fanns fortfarande lite tid kvar att ta en promenad. Just på väg ut slogs hon av idéen att hon skulle ta med ett av de nya korten. Det var nästan som om en inre röst hade sagt: ”Ta med korten!”. Eller skulle hon ta hela paketet? Sagt och gjort. Hon tog hela paketet och gick ut på gatan. Så började hon spatsera nerför Kammakargatan. Då stötte hon utanför ett portvalv syn på en skylt som pekade in mot en innergård. LOPPIS OCH KONSTVERNISSAGE stod det. Jag hade aldrig tänkt på att det fanns något på den innergården förut, men nu tog jag stegen rakt in genom valvet. På innergården möttes jag av Ove Engström i Ny Gemenskap (som under 10 år hade hand om konstgruppen). Han berättade kort om föreningens verksamhet. Pat förstod omedelbart vad det hela gick ut på – och vem som skulle ha paketet med korten. Och på den vägen blev det.

När det senare blev dags att flytta salongen till en annan stadsdel bestämdes att fotvårds- grejerna inte skulle följa med. Det betydde att grejerna flyttades till ”Kammis” istället och det blev en start för allt detta fotvårdsarbete under åren som följde. Till att börja med – berättar Pat - kom jag att arbeta en dag i veckan på Ny Gemenskap. Något senare erbjöds jag att gå upp till halvtid – och senare blev det ytterligare mer upp till en heltid.

På den tiden var det inte så många som visste vad fotvård egentligen var – eller att något sådant skulle behövas. Men snart nog hade jag en hel liten grupp av ”stammisar”. Då blev det fullt upp varje tisdag till torsdag.

Så flyttade vi till Västberga. Tidigare hade fotvården blivit sponsrat av en amerikansk advokatfirma, men det tog slut. Med stor nytta kom det en ny sponsor till fotvården på Västberga och så har det fortsatt. Det är många på Ny Gemenskap som under lång tid haft nytta av denna omsorg. Det är många som kommer till föreningen och är rätt illa åtgångna. I värre fall finns medicinska sjukdomar som diabetes som leder till trista sår som måste tas omhand – inte minst då det gäller fötterna. Om man inte gör något åt det riskerar foten att behöva t.o.m. amputeras. Och det finns annat också som fotvården kan fånga upp. Mycket viktigt.

Pat Hjalmarsson berättade och Uno skrev

FÖRSOMMAR-RESA TILL NYKÖPING

Varje år gör ny Gemenskap en mycket uppskattad bussresa en bra bit bort från de vanliga Stockholmsgatorna. I år gick resan till Nyköping. Det var en vårdag i slutet av maj – med ett kraftigt regn. Men det gjorde inte så mycket med hög stämning i bussen och känsla av skolresa. Men det var också en historisk resa och målet var Nyköpings slott med sitt museum som täcker tiden tillbaka till medeltiden. Mycket kunniga deltagare berättade i bussen om de olika historiska skedena. Så vi var verkligt beredda när vi efter lunchen nere i hamnen fick en fin visning av museet av en utmärkt guide. Mycket nöjda åkte vi hem efter en fin dag och med mycket nya kunskaper om svensk historia.

Red

VI MINNS EBBE BELFRAGE

Den första gången som jag hörde Ebbe spela var när jag jobbade på sjukhus. Han var där och spelade med en mycket gammal man som spelade fiol och en mycket ung man som spelade trummor och Ebbe själv på sitt dragspel. På några sekunder så vändes den grå vardagen till en fest. Det blev en väldigt glad stämning som alla mådde bra av.

Han kom många gånger och ibland fick jag nöjet att kompa honom på gitarr. Det hände att han ringde mig och ville att jag skulle följa med honom och spela på de olika ställena som han spelade på. Det var oftast på äldreboenden. Då blev det livat. Överallt var han mycket uppskattad. Vi har spelat på Ny Gemenskap många, många gånger genom åren.

Vid Allhelgonatid förra året ringde han och frågade om vi kunde spela på Ny Gemenskap/ Västberga Gård, men nu var det som om han akut måste få spela där. Det var den sista gången som vi spelade tillsammans. På vårkanten blev Ebbe sjuk och han somnade in.

Jag är tacksam över alla fantastiska och roliga stunder som jag fått uppleva tack vare honom.

På hans begravning fick jag veta att han hade deltagit i den Östeuropeiska varianten av Melodifestivalen och han hade vunnit den. Han hade dessutom varit chef för musiken i TV i både Östtyskland och Tjeckoslovakien.

Han var alltid mycket vänlig och jag saknar honom mycket.

Tack Ebbe för alla fina stunder Du gav oss.

Tack för att jag fick spela med Dig.

Ingrid Holmström

För Ny Gemenskap har ”Ebbes Musikanters” spelningar genom åren varit värdefulla och trevliga. De medverkade troget t.ex på gårdsfester under många år på Kammakargatan och efter flytten till Västberga Gård även vid midsommarfiranden. så det kändes därför mycket märkligt, när han plötsligt var borta. *Med många tacksamma minnen från Red*

VI MINNS INGA MESSING

Inga Messing var under hela sitt liv Ny Gemenskaps vän. När Ny Gemenskap var ungt var Inga och hennes man föreståndarpar för det som hette Stiftelsen Hemmet vård och Arbete. I ett par av rummen där fick under några år Ny Gemenskaps diakonala ettårsarbetare bo. Inga hade ett starkt socialt engagemang och ett rättvisepatos och kände sig därför hemma i den unga rörelsen Ny Gemenskap. Hon ville, som Ny Gemenskap, ha ett samhälle öppet för alla människor, ett samhälle utan utanförskap. Det gör ont i min frikyrkliga själ skrev hon en gång i en insändare till dåvarande Svenska Missionsförbundets tidning. Hon protesterade mot orättvisor och upprördes när kyrkorna inte stod upp för allas lika värde och möjligheter

Inga föddes 1923, hennes far var distriktsföreståndaren i Svenska Missionsförbundet. Hon gifte sig med missionärssonen Calle Messing, och de var tillsammans ute som missionärer i Kongo under hela 1950-talet. Inga var sjuksköterska och barnmorska. Till Stockholm och Hemmet för vård och boende kom de 1965. När Calle dog flyttade Inga till Uppsala, men släppte inte kontakten med Ny Gemenskap. Hon skrev gärna dikter, och var en trogen medarbetare i Paradoxen. I diktsamlingen Rännstensrosor som Ny Gemenskap gav ut 1985 finns förstås Inga Messing med. I dikten Den inlåste Jesus skriver hon ”De kristna kan vara lugna. Han är våran. Och vi skyddar honom med ordsvall och låser in honom och talar om öppenhet.” Men det var inte Ingas Jesus. Hon fortsätter ”I den yttersta nöden går han fram och är nära … Uppstånden för rövare – är den enda på botten av allt djävulskap. Går att ropa till! För den som ingenting är!”

Nu finns inte Inga längre, men hennes minne lever inte minst genom de dikter hon skrivit, och hennes sociala engagemang kan vi stolt föra vidare. *Sven Erik Wånell*

VI MINNS ESKO KANNIAINEN

Det var obegripligt. En gemensam bekant ringde och sa att Esko Kanniainen gått bort. Omöjligt - tänkte jag - men nu när vi efterforskat saken stämmer det.

Jag mötte Esko på Ny Gemenskap – han var en pratsam finländare som hade kunskaper och åsikter om allt. Det gick att börja prata om vilket ämne som helst och Esko hade alltid något att tillföra. Jag har suttit timvis på Ny Gemenskap och pratat med honom. Ibland var det bara vi två vid bordet och ibland var det flera.

Jag uppfattade Esko som en enkel man. Han hade lätt att formulera sig och han hade kunskaper om livets baksida. Ibland berättade han om sin mamma i Finland och alla svårigheter hon fått utstå under livet – inte minst att Eskos pappa hade psykiska problem och fick sitta på hispan. Själv hade Esko lämnat en bra arbetsplats här i Stockholm för att han blivit mobbad. Det var till och med så att han ibland inte orkade höra om sin finska bakgrund.

Esko ville egentligen inte besöka Ny Gemenskap, sa han. Det var för att få pengarna att räcka som han gick dit för att äta. Samtidigt satt han ofta kvar timvis, så man undrade om han inte trivdes i alla fall.

På söndagarna brukade Esko gå till Hötorget för att titta på loppmarknaden. Det slutade ofta med att han köpte med sig någon pryl. Jag var hemma hos Esko en gång och den lilla ettan var packad med saker - det gick knappt att komma in.

Jaa, Esko. Hur går det nu med manuset och alla uppgifterna du samlade? Det skulle ju bli en bok om finländare i Sverige. Och teknikintresset? Du hade ju nyss gått med i en teknik-förening där du tänkte vara engagerad – Makerspace Stockholm.

Esko hjälpte mig att montera möblerna i min nuvarande bostad. Jag vet inte hur det hade gått att flytta in där om inte Esko hjälpt mig. Kanske hade jag fått hjälp av någon annan – det finns ju många hjälpsamma på Ny Gemenskap. Jag saknar Esko. Vi hade inte hörts av på länge, men det känns konstigt att jag inte längre kan ta telefonen och kontakta honom om jag skulle vilja.

Jane Hamrin

Esko Kanniainen lämnade oss i Januari 2015.

Känt honom sedan 2010.
Denne saktmodige finländare härstammade från Wasa..

I tidiga år arbetade han som byggnadsarbetare. Kom till Dagens Nyheter några år.
Senare verksam som ansvarig för trädvård vid ett koloniområde i Hässelby.

Många sommarkvällar satt vi och diskuterade fruktträd och beskärning.
Hörde av sig och var glad över att han skulle få adekvat hjälp för sina kroppsliga besvär.
Saknad vän !

Hasse

VI MINNS MICKE BLOM

Micke Blom gick bort 28 juli 2015 och vi saknar en underbar klurig kompis med alla sina minnen som han berättade från sitt intressanta liv. Han var inbokad för spelning när vi startade söndagarna 16/8 efter sommaren på Västberga Gård och vi blev så förvånade när han inte dök upp eftersom han alltid troget kommit till alla sina spelningar under åren på Kammis och på Västberga. Strax efter fick vi veta det sorgliga beskedet att han dött under sommaren.

Veckan efter hade hans musikvänner inbjudit till en minneskväll på Stampen och vi var några från Ny Gemenskap som var med. Där fick vi höra berättelser från hans gatumusik-liv och hur han ofta med avväpnande repliker mötte väktare, poliser och struliga åhörare.

Han deltog ofta i våra berättarstunder efter söndagsprogrammen på Västberga och oavsett berättarämne så hade han egna berättelser som han delade med sig av med glimten i ögat.

Han började åka skidor i tonåren och blev under 70-talet en bra materialförvaltare i Åre och träffade Ingmar Stenmark när han skulle ladda inför ett andra åk. Ingemar var lika fåordig som ryktet sa. Micke blev bland de första som åkte skidor i ”attack” och inte i lugna fina svängar utan som i Lasse Åbergs skidfilm, när det plötsligt kom ett gäng ungdomar i full fart på skidor och hela klungan guppade upp och ned i takt, med apachemusik i hörlurarna. Han var också en av pionjärerna som bytte ut skidorna mot snowboard. Micke körde buss åt alpinlandslaget och även där var ju Ingmar Stenmark med som given deltagare. Micke berättade levande om hur de bl.a. körde i Alperna med denna buss innehållande landslaget.

Mickes musikstil var mycket personlig och speciell. Han blev mycket bra förevigad i en film om Slussen. http://www.dn.se/webb-tv/klipp/nyheter/gatumusikanten-mikael-blom/
(P.S. Först kommer ett reklaminslag, men om man väntar ut det, kommer filmen med Micke)

Tack för alla år vi har haft möjlighet att snacka med och lyssna till dig

Björn/Elisabeth

När jag träffade Micke Blom på Ny Gemenskap blev det ett möte med en människa, som jag alltid kommer att minnas och känna vördnad för – och även vördnad inför hur tillvaron tydligen är beskaffad och som detta möte bekräftade gång på gång under livet. Ganska snart fann vi det gemensamma i ett intresse för musik – i synnerhet akustisk blues – amerikansk och svensk som Eric Bibb och Jenny Bohman. Inte för inte var det väl som Du Micke kallades för ”Blues-Blom-Micke”. För så var det väl? Där” synkade” det oss emellan och kom att fortsätta att” synka” så det stod som spön i backen!

Ja, just allt det där hände när vi träffades – och fortsatte att träffas. Du Micke var en fri och ansvarsfull människa – och det på ett mycket ödmjukt och humoristiskt vis. Anspråkslös. Javisst. Och kanske till och med alldeles för mycket av den varan. Du hade också en sån humor. Jag skrattade befriat från fotsulorna ända upp åt alla Dina historier. Du hade dom där dragen av en bra clown - Du också. Och så var Du så klurig, snäll och hjälpsam. Och så snabb att improvisera både på gitarr (inte så sällan ”*Sometimes I feel like a motherless child*” – i en alldeles egen tolkning som var så annorlunda och så bra!).

Och så kunde Du utan åthävor ställa upp på vad det än månde vara – att spela, att flytta sängskåp, att skjutsa folk osv. i all oändlighet.

Och nu är det plötsligt slut. Saknar Dig Micke Blom och allt det som vi hade kunnat hitta på vidare i livet – om det gått så. Men så Tacksam för det som var.

Ett stort och djupt tack förtjänar Du.

Janne Israelsson

VI MINNS ULLA REYNOLDS

Foto: Gustav Gerdes

I sin ungdom bodde Ulla en period utomlands – såväl i USA som i Indien. Det märktes att hon var en person som hade många erfarenheter långt utanför hennes nuvarande liv. Hon hade kontakt med NG över lång tid. Inte minst var hon intresserad av den social-politiska debatten. Det visade sig exv. när vi hade partirepresentanterna i Stadshuset samlade på NG inför något allmänt val. Då satt hon alltid på första bänk och hade intensiva och kunniga frågor till politikerna. Det fanns också ett kraftigt civilkurage hos Ulla – för att inte säga en sanningslidelse. Hon medverkade som författare i boken ”Jag finns” som Stadsmissionens skrivarcirkel gav ut och som baserades på berättelser från kvinnor som regelbundet träffades på klaragården. I anslutning till bokens utgivande sa Ulla:
”Folk har alltid sagt att jag borde skriva. Jag tar stor plats och pratar mycket. Men samtidigt har jag tänkt att om folk inte orkar lyssna på vad jag har att säga, varför skulle de vara intresserade av att läsa något jag skriver? …. Alla har sina grundteman och grundtrauman som återkommer. Det är upprepningstvånget man spelar upp samma tema om och om igen”.

Hon var mycket intresserad av kultur i olika formen och deltog gärna i konstgruppens arbete - både på NG och på Klaragården. I allt detta visade hon en stor värme och intresse. Ibland när hon fick några teater/musik-biljetter från någon på stan så delade hon genast med sig av detta och drog iväg med intresserade vänner. Katter var Ullas passion. Hon älskade sina katter. Och hon målade katter.

I slutet av sitt liv fick hon flera barn-barn. Inte minst den yngsta var till stor glädje för henne. Lite självironiskt sa hon om sig själv att *”det nog kanske inte alltid varit så lätt att vara barn till henne när det var hon som var mamma”*. Men hon var mycket glad att barnbarnet gett henne en andra chans En av de långtida Ny Gemenskaparna har gått ur tiden och vi saknar henne mycket.

Björn, Pat, Elisabeth, och Uno

JULKLAPPSTIPS: BOKEN ”EN GUL ÄNGEL”

Ethel Dahlman, som 1996 grundade föreningen ”De gula änglarna” – som hjälper hemlösa i Stockholm, har tillsammans med maken Ola Dahlman skrivit boken ”En gul ängel” Där får man hänga med på en resa från 1930-talet fram till dagens samhällsproblem. Ethel hade själv en strulig uppväxt med hemlöshet och övergrepp – ”Det har gett mig en stark drivkraft att hjälpa andra människor”, säger hon.
”Gula Änglarna” har numera Kafé Östermalm som bas för sin verksamhet

Boken kan bl.a. beställas genom Bokbörsen www.bokborsen.se

Avsändare
Ny Gemenskap
Västberga Gård
Västberga Allé 30
126 30 Hägersten

Adressetikett

Frimärke

Detta är Ny Gemenskap - Vision

Ny Gemenskap startade 1968 som en vision om ett annorlunda samhälle, en gemenskap där ingen åsidosätts, där alla accepteras, ingen kallas avvikande. Målsättningen är att visionen ska genomsyra all verksamhet även då den kan tyckas svår att uppnå. En utgångspunkt är idén om solidaritet gentemot de svagaste i samhället. Genom rättvisa, jämlikhet, rätt till integritet och tron på allas lika värde skapas en grund för att gemensamt förbättra vardagen. Ny Gemenskap menar att samhället har skyldighet att hjälpa och stärka utsatta, oavsett social och kulturell bakgrund, kön, nationalitet, etnicitet, religion, sexualitet eller ålder. Föreningen anser att alla har rätt till bostad.

Förening

Ny Gemenskap är en ideell förening öppet för alla som vill vara medlemmar. Medlemmarna har möjlighet att aktivt påverka verksamheten genom föreningsmöten och årsmöte där styrelsen väljs. Föreningens styrelse har det yttersta ansvaret för verksamheten, ekonomi och personal. Föreningen är politiskt och religiöst obunden, men det finns en levande tradition förknippad med politiskt medvetenhet, för många förankrad i en kristen värdegrund.

Öppet hus, där alla är välkomna, har alltid varit en central del av vår verksamhet.

Ny Gemenskaps bas-verksamhet
Ny Gemenskap/Västberga Gård, Västberga Alle 30
OBS: Från 15/12 2015 och 1,5 år framåt kommer INTE man kunna åka buss 165 från Liljeholmen eller 143 från Älvsjö.
Åk istället till Telefonplan och tag buss 145 till Västberga Gårdsväg

Söndagsöppet kl. 11-16, med lunch kl. 12-14 för 15 kr och kulturprogram kl. 14.
Måndag-fredagsöppet kl. 9.00-15.30. Lunch kl. 12-13 för 15 kr.

Aktiviteter

Ny Gemenskap/Västberga Gård erbjuder gruppverksamhet såsom konst, matlagning, film, foto, motion,samtalsgrupp i livsfrågor, berättarstund, utflykter mm. Avsikten med dessa aktiviteter är att ge dem som annars saknar forum för gemenskap, kultur och skapande rum, en möjlighet till deltagande. Enda kravet för att delta är nykterhet.

Boende

2003 startade Kammis Boende, ett korttidsboende för hemlösa med missbruk och detta boende finns sedan 2012 på Västberga Gård. Ny Gemenskap vill ge motiverade besökare hjälp till ett drogfritt liv och en ordnad social tillvaro med egen bostad som mål.

I innerstan driver **Ny Gemenskap** tre st **Kafé i Gemenskap**
i samverkan med olika församlingar och organisationer **måndag-fredag kl. 9-12**
Norrmalm Birger Jarlsgatan 66 B, **Söder** Blecktornsgränd 13, **Östermalm** Östermalmsgatan 69

Under juldagarna firar hela Ny Gemenskap ”Jul i Gemenskap” i Immanuelskyrkan tillsammans med andra organisationer/kyrkor/verksamheter. Vi firar även ”Påsk i Gemenskap” Särskilt ansvar för verksamhetens genomförande har anställda, praktikanter och volontärer. Viktigast är dock att bemöta varje gäst utifrån Ny Gemenskaps vision och på så sätt skapa en delaktighet och en atmosfär av trygghet.

Besöksadress/Postadress
Ny Gemenskap, Västberga Gård
Västberga Gårdsväg 30
126 30 Hägersten

Tel: 08-22 17 09
Hemsida: www.nygemenskap.org
E-post: info@nygemenskap.org och på Facebook
Plusgiro: 90 05 33-1

Noteria tryckeri, Klockrike 2015